

EKSTRA FODER OMKRING FARING OG I FØRSTE DIEGIVNINGSSUGE

ERFARING NR. 1715

Mere energi, protein og lysin i perioden fra to dage før faring til otte dage efter faring påvirker ikke entydigt faringsforløb, frekvensen af pattegrisediarré, kuldtilvækst eller kuldstørrelse ved fravæning.

INSTITUTION: SEGES SVINEPRODUKTION, DEN RULLENDE AFPRØVNING
FORFATTER: GUNNER SØRENSEN OG JULIE KROGSDAHL
UDGIVET: 12. SEPTEMBER 2017

Dyregruppe: Diegivende søer
Fagområde: Ernæring

Sammendrag

Den daglige proteintildeling var øget i intervallet fra cirka 20-40 % og den daglige lysin tildeling var øget i intervallet fra cirka 10-45 % i perioden fra to dage før faring til tre dage efter faring. Fra tre dage efter faring og frem til 8. diegivningsdag var øgningen af protein og lysin lidt mindre i procent pr. dag. Den daglige energimængde var øget med 33 % i samme periode.

På baggrund af i alt 367 fikserede kuld kan det konkluderes, at der ikke blev fundet numeriske sammenhænge mellem protein- og lysinforsyningen fra to dage før faring til otte dage efter faring på faringsforløb eller mælkeydelse på søerne.

Afprøvningen blev gennemført i højtydende besætninger med et antal egen-fravænnede grise pr. kuld fra 12,8 til 13,2 grise og en kuldtilvækst varierende fra 2,85 til 3,11 kg pr. dag. Det er i denne type besætninger, hvor søernes mælkeydelse er høj, at soen burde kvittere for ekstra næringsstoffer, men der var ikke et entydigt billede i besætningerne. Dette hænger sammen med, at soens krop er en effektiv buffer for mangel eller overforsyning af næringsstoffer. Når man ser på numeriske effekter, så var det mere lovende i forhold til kontrolgruppen at bruge hvede end det dyre "smågrisefoder", mens endnu dyrere løsninger med kagemix, fiskemel og roepiller slet ikke havde effekt og derfor ikke kan anbefales. Hvis man ønsker at tildele ekstra foder i perioden omkring faring og i første diegivningsuge,

bør man på baggrund af denne afprøvning holde sig til hvede-supplement eller blot at give mere diegivningsfoder - dette vil koste mellem 25 og 40 kr. pr. årssø i ekstra foderudgift. Løsningen med "smågrise-foder" koster 55 kr. pr. årssø og løsningen med kagemix, fiskemel og roepiller koster 65 kr. pr. årssø i ekstra foderudgift.

Der skal gennemføres flere og større undersøgelser for at komme med en præcis vejledning omkring fodersammensætning og foderstyrke før faring og i den første diegivningsuge til søer med høj mælkeydelse.

Baggrund

Der er tidligere gennemført flere undersøgelser af høj foderstyrke omkring faring. Danmarks JordbrugsForskning [1] viste, at fodring efter ædelyst med tørfoder til den diegivende sø forbedrer foderoptagelsen, reducerer søens vægttab og øger fravænningsvægten i forhold til fodring to gange dagligt efter tilnærmet ædelyst. En afprøvning opnåede samme resultater, når der blev anvendt vådfoder efter tilnærmet ædelyst til diegivende søer [2]. Begge undersøgelser viste, at det har en negativ effekt på produktionsresultaterne (langtrukne faringer og stigende MMA-frekvens), når søerne fodres efter ædelyst før faring. En afprøvning af ædelyst med tørfoder fra 3. diegivningsdag viste en øget foderoptagelse på 500 g om dagen. Det resulterede i, at søernes vægttab reduceredes med 7,4 kg, men øgede ikke kuldets fravænningsvægt [3]. Konklusionen på denne afprøvning var, at det ikke kunne anbefales at anvende fodring efter ædelyst til diegivende søer, men afhængig af managementforholdene kunne det være en hjælp til at bringe foderoptagelsen op på et gennemsnitligt niveau på 7-8 FEsv pr. dag. Fodring tre gange dagligt var at foretrække.

De tre overnævnte undersøgelser er gennemført for mange år siden og med et betydeligt lavere produktionsniveau end det der kendes i dag. Samtidig er normerne for protein og aminosyrer til diegivende søer hævet betydeligt [4]. En ny dansk undersøgelse gennemført af Aarhus Universitet [5] beregnede, at der var et stigende behov for dagligt lysin i sidste del af drægtighedsperioden. Her fandt man et behov på cirka 15 g fordøjeligt lysin pr. dag frem til dag 108. Drefter steg det markant og var fordoblet ved faring. I samme undersøgelse blev behovet for energi fastlagt til 2,5 FEso pr. dag frem til dag 108 og derefter steg det til cirka 4 FEso pr. dag ved faring. Disse resultater har givet anledning til at tildeling af ekstra foder til diegivende søer i perioden fra to dage før faring til otte dage efter faring bliver diskuteret i flere besætninger.

Denne erfaringsindsamling blev gennemført som en række mindre pilotforsøg for at undersøge effekten af at hæve foderstyrken med 1 FEso pr. dag fra to dage før forventet faring til otte dage efter faring med forskellige blandinger til søer, som fulgte en almindelig foderkurve. Formålet var at vurdere effekten på faringsforløb og søernes mælkeydelse.

Det ekstra foder tildeles normalt med hånd og de anvendte blandinger er dyrere end diegivningsfoder, derfor er der behov for at få konkrete tal til at vurdere fodringsmetoden og omkostningerne for den enkelte svineproducent.

Materiale og metode

Besætninger

Afprøvningen blev gennemført i to besætninger. Detaljer vedrørende besætningerne fremgår af Appendiks 1. I besætningerne blev søerne flyttet til farestalden cirka fem dage før forventet faring. Søerne blev fodret tre gange dagligt.

Forsøgsdesign og foderblandinger til diegivende søer

Fra indsættelse i farestalden og frem til fravæning fik søerne i både kontrol- og forsøgsgrupperne en diegivningsblanding, der var optimeret efter gældende normer for næringsstoffer til diegivende søer [4]. Søerne i begge grupper fulgte samme foderkurve, men i forsøgsgrupperne fik søerne et dagligt supplement (behandling) på 1 FEso ekstra pr. dag, som blev tildelt med hånd en gang daglig efter morgenfodring i besætning A og efter middagsfodringen i besætning B fra to dage før forventet faring til otte dage efter faring. Efter 8. diegivningsdag fulgte alle søerne igen samme foderkurve frem til fravæning (se tabel 1). Hver behandling blev testet i en besætning og var følgende:

- **Behandling 1:** Her anvendtes recept 1, som svarede til en smågriseblanding. Den daglige proteinforsyning omkring faring blev øget med 38,5 % og den daglige lysinforsyning blev øget med 43,7 %.
- **Behandling 2:** Her anvendtes recept 2, som blandt andet bestod af kagemix, fiskemel og roepiller. Den daglige proteinforsyning omkring faring blev øget med 32,5 % og den daglige lysinforsyning blev øget med 34,6 %.
- **Behandling 3:** Her anvendtes recept 3, som bestod af formalet hvede. Den daglige proteinforsyning omkring faring blev øget med 20,0 % og den daglige lysinforsyning blev øget med 9,1 %.

Kontrolfoderets sammensætning og recept 1-3 på besætningsniveau fremgår af Appendiks 2.

Foderkurver

Alle besætninger fulgte samme vejledende foderkurver i farestalden (se tabel 1).

Tabel 1. Anvendte vejledende foderkurver i farestalden

Dag før/efter faring	Ved 14 grise i kuld	Korrektioner ved flere eller færre hos soen
- 5	3,5	16 grise hos soen: 110 % foder
- 2	3,0	15 grise hos soen: 105 % foder
-1	3,0	13 grise hos soen: 95 % foder
0	3,0	12 grise hos soen: 90 % foder
1	3,0	Osv.
2	3,0	
3	3,4	Korrektionerne gælder fra dag 10
4	3,8	
7	5,0	
9	5,9	
10	6,4	
12	7,2	
15	8,4	
20	10,5	
25	10,5	
50	10,50	

Registreringer og standardisering af kuld

I begge besætninger blev der udvalgt lige mange søer pr. farehold til at passe standardiserede kuld og kuldnummeret skulle være ens mellem grupperne. Udvælgelsen af søer blev foretaget tilfældigt af en tekniker fra SEGES Svineproduktion og skete alene på baggrund af søernes forventede faringsdato, som fremgik af faringslisterne. Der indgik kun søer, som kom direkte fra drægtighedsstalden, hvilket vil sige at søer fra sygestier ikke indgik.

Standardisering af kuld hos søer i afprøvningen skete, efter at pattegrisene havde fået råmælk og senest 24 timer efter faring. De standardiserede kuld blev etableret på følgende måde:

- Kuldstørrelsen skulle som udgangspunkt standardiseres til 14 eller 15 grise pr. kuld. Når søerne fik færre end 14 levendefødte grise, skulle der tages gennemsnitsgrise (maksimalt 72 timer gamle) fra samme gruppe, når de standardiserede kuld blev etableret. Når søerne fik flere end 14 levendefødte grise pr. kuld, skulle de mindste grise i kuld fjernes, når de standardiserede kuld blev etableret
- Ved standardisering af kuld og ved fravæning blev kuldet vejret og kuldtilvæksten blev brugt som udtryk for søernes mælkeydelse
- Døde pattegrise i diegivningsperioden blev registreret
- Alle grisene i kuld blev på en fast ugedag i første leveuge vurderet for diarré af en tekniker fra

SEGES Svineproduktion. Dette skete, ved at anus blev vurderet for hver gris på en så objektiv måde som muligt og grisene i kuldet blev delt i to grupper: diarré eller ikke-diarré – se billede 1

- Søernes foderforbrug i diegivningsperioden blev registreret. Dette kunne ikke lade sig gøre i besætning B, da fodringsanlægget ikke registrerede det tildelte foder
- Behandling mod MMA og brug af fødselshjælp registreres på soniveau
- Antibiotikabehandling af so- og pattegrise registreres på so-/kuldniveau.

Grisen har ikke diarré

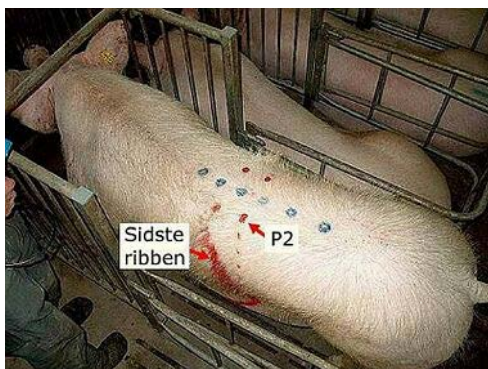
Grisen har diarré

Billede 1. Anvendt skala til vurdering om pattegrise havde eller ikke havde diarré

Rygspækmåling

For at kunne vurdere vægttabet i diegivningsperioden blev rygspækkelsen målt i punktet P2 ved indsættelse i farestalden og ved fravæning for de søer, som passede standardiserede kuld. Billede 2 angiver punktet P2, hvor rygspækmålingen blev foretaget. P2 er punktet på den lodrette linje fra bagerste del af bagerste ribben (røde prikker) og på denne linje 7 cm ud fra rygsøjlen. De blå prikker angiver torntappene på rygsøjlen.

Billede 2. Viser skanningspunktet P2

Fodring af pattegrise i diegivningsperioden

Pattegrisene i de standardiserede kuld blev tilbudt samme fravænningsfoder, når de var cirka to uger gamle. Mængden blev løbende tilpasset, ved vurdering af hvor meget der var tilbage i de trug, som blev anvendt.

Udtagning af foderprøver

Der blev hver 14. dag i afprøvningsperioden udtaget en vådfoderprøve i vådfodertanken i besætning A. Umiddelbart efter at prøven på cirka 450 ml var udtaget, blev den tilsat myresyre for at stoppe fermenteringen og dermed undgå tab af frie aminosyrer. Derpå blev prøven omrystet grundigt, for at myresyren hurtigt blev fordelt i denne. Indholdet blev derefter tømmt over i en 2 liters flaske til en samleprøve, som blev placeret på frost i besætningen. Der var tre udtagne foderprøver i hver samleprøve pr. besætning og samleprøven blev derefter sendt til analyse.

Der blev hver 14. dag i afprøvningsperioden udtaget en tørfoderprøve på cirka 1 kg af kontrolblandingerne i farestalden i besætning B. Når der var udtaget tre prøver af hver blanding i samme besætning, blev prøven neddelte og en samleprøve blev derefter sendt til analyse.

For recept 1, 2 og 3 blev der ligeledes udtaget en prøve hver 14. dag på besætningsniveau. Når der var udtaget tre prøver af hver blanding i samme besætning, blev den neddelte (for tørfoderet vedkommende) og en samleprøve blev sendt til analyse.

Analyse af udtagne foderprøver

De indsendte samleprøver af vådfoder blev frysetørret forud for analyserne. Alle samleprøverne blev analyseret for kemisk sammensætning (tørstof, råprotein, råfedt, råaske), FEso, calcium, fosfor, lysin, methionin, cystein+cystine og treonin. Alle analyser blev udført hos Eurofins Steins Laboratorium A/S.

Statistik

Da pilotforsøgene kun omfattede fra 49 til 83 standardiserede kuld pr. gruppe, blev der ikke foretaget egentlige statistiske dataanalyser, og resultaterne blev derfor præsenteret i form af deskriptiv statistik.

For alle parametre blev der beregnet middelværdier og tilhørende spredning, idet der i pilotforsøgene ikke var tilstrækkeligt med gentagelser, og derved styrke til at kunne udtale sig om statistiske forskelle mellem grupperne.

Resultater og diskussion

Foderanalyser

Alle analyseresultaterne fremgår af Appendiks 2 og der var variationer mellem det forventede og analyserede indhold af fedt, aske, calcium og fosfor. Her er fokuseret på analyseresultaterne for protein, lysin, methionin og treonin, da det var disse faktorer, der blev undersøgt i afprøvningen. Analyserne af kontrolblandingerne i besætningerne viste et margint højt indhold af protein, mens lysin viste et underindhold i intervallet 1-4 % og methionin viste et underindhold på cirka 10 %. Indholdet af treonin var lidt højt end planlagt i gennemsnit. Det kan ikke udelukkes, at underindholdet af lysin kunne være forårsaget af tab af frit lysin i den restmængde af foder, der står i vådfoderrørene mellem fodringerne [6], men underindholdet blev også fundet i besætning B, som brugte tørfoder.

Underindholdet af methionin skyldtes ikke tab ved fermentering [6], det kunne konstateres, at der i samme periode også i andre afprøvninger blev fundet afvigende methioninindhold i diegivningsfoder [7], uden at der blev fundet en forklaring på dette, idet interne ringanalyser på forskellige laboratorier ikke påviste afvigende analyseresultater hos Eurofins Steins Laboratorium A/S. Analyserne af recept 1 og 3 stemte rimelig godt overens med hensyn til indhold af protein og lysin. Analyserne af recept 2 viste 1,9 % mindre indhold af protein, 4,8 % mindre lysin og et underindhold på 13,5 % på methionin. Der blev til gengæld fundet 2,7 % flere FEso i foderet, så det forstærkede underindholdet pr. FEso.

I tabel 2 er vist en beregning af den daglige forsyning af fordøjeligt protein og lysin.

Tabel 2. Beregnet daglig forsyning af fordøjeligt protein og lysin ved faring med en foderoptagelse på 3 FEso på kontrolfoderet og 4 FEso i behandlingsgrupperne

	Kontrol	Beh.1	Kontrol	Beh. 2	Kontrol	Beh. 3
Fordøjeligt protein - forventet	375	519	375	497	375	450,0
Fordøjeligt. protein - analyseret	383	529	381	498	383	457,3
Forskel i daglig protein-forsyning mellem kontrol og behandling, %	38,5 (forventet) 38,1 (analyse)		32,5 (forventet) 30,7 (analyse)		20,0 (forventet) 19,4 (analyse)	
Fordøjeligt lysin – deklareret	23,1	33,2	23,1	31,1	23,1	25,3
Fordøjeligt lysin – analyseret	22,5	33,0	22,2	29,7	22,5	24,5
Forskel i daglig lysinforsyning mellem kontrol og behandling, %	43,7 (forventet) 46,7 (analyse)		34,6 (forventet) 33,8 (analyse)		9,1 (forventet) 8,9 (analyse)	

Som det fremgår af tabel 2, var de forventede forskelle i daglig protein- og lysinforsyning mellem kontrolgruppen og de tre behandlinger stort set opfyldt. En større daglig forsyning med protein blev testet i intervallet 19,4 til 38,1 % og lysin blev testet i intervallet 8,9 til 46,7 % i perioden fra to dage før faring og frem til tre dage efter faring. Fra 3. diegivningsdag blev foderstyrken af kontrolblandingen hævet frem til 8. diegivningsdag, hvilket betyder, at den ekstra daglige protein- og lysinforsyning i procent blev mindre. I Appendiks 3 fremgår alle resultaterne fra de enkelte besætninger og en delmængde er vist i de følgende tre tabeller (tabel 3-5).

Tabel 3. Behandling 1 ("smågrisefoder") - Resultater (middelværdier ± standardafvigelse)

Gruppe	Kontrol	Behandling 1 "Smågrisefoder"
Antal søer	83	52
Dødfødte grise, stk.	1,3±1,5	1,5±1,5
Fødselshjælp, % søer	3,6±18,8	5,8±23,5
Behandling mod MMA, % søer	16,9±37,7	13,5±34,5
Grise i kuldet med diarreregistrering, %	8,7±11,3	9,2±14,2
Kuldstørrelse ved standardisering, stk.	14,6±0,6	14,6±0,6
Kuldvægt ved standardisering, kg	18,5±19,6	18,6±16,9
Kuldstørrelse ved fravænning, stk.	13,0±1,3	13,3±1,4
Daglig kuldtilvækst fra faring til fravænning, kg/dag	3,03±0,6	3,11±0,5
Samlet foderoptagelse i diegivningsfoder, FEso	212,8±31,0	212,8±33,1
Rygspæktab i farestalden, mm.	3,8±2,0	4,2±2,4

Ved behandling 1 blev den daglige proteinforsyning øget med 38,4 % og lysinforsyningen blev øget med 46,7 %. Numerisk var den daglige kuldtilvækst 80 g højere pr. dag, hvilket i praksis ville betyde, at fravænningsvægten ville stige med cirka 185 g pr. gris – det ville imidlertid have krævet mindst 570 kuld pr. gruppe, hvis denne forskel skulle have været statistisk sikker. Kuldstørrelsen var numerisk 0,3 grise højere ved fravænning, når søerne fik "smågrisefoder".

Tabel 4. Behandling 2 (Kagemix, fiskemel og roepiller) - Resultater (middelværdier ± standardafvigelse)

Gruppe	Kontrol	Behandling 2 "Kagemix, fiskemel og roepiller"
Antal søer	49	65
Dødfødte grise, stk.	1,8±2,4	1,6±1,8
Fødselshjælp, % søer	2,0±14,3	3,1±17,4
Behandling mod MMA, % søer	36,7±48,7	40,6±49,5
Grise i kuldet med diarreregistrering, %	26,8±22,4	20,5±19,7
Kuldstørrelse ved standardisering, stk.	13,9±0,4	13,9±0,4
Kuldvægt ved standardisering, kg	19,6±2,2	20,1±2,5
Kuldstørrelse ved fravænning, stk.	13,1±1,0	13,1±1,1
Daglig kuldtilvækst fra faring til fravænning, kg/dag	2,99±0,5	2,97±0,5
Rygspæktab i farestalden, mm.	3,2±1,7	3,3±1,9

Ved behandling 2 blev den daglige proteinforsyning øget med 30,7 % og lysinforsyningen blev øget med 33,8 %. Anvendelsen af et supplement med dyrere og lettere fordøjelige råvarer påvirkede ikke søernes produktivitet.

Tabel 5. Behandling 3 (hvede) - Resultater (middelværdier ± standardafvigelse)

Gruppe	Kontrol	Behandling 3 "Hvede"
Antal søer	60	58
Dødfødte grise, stk.	1,8±2,4	1,4±1,4
Fødselshjælp, % søer	5,0±22,0	1,7±13,1
Behandling mod MMA, % søer	30,0±46,2	25,9±44,2
Grise i kullet med diarréregistrering, %	14,8±16,8	11,6±15,1
Kuld størrelse ved standardisering, stk.	14,5±1,0	14,5±0,9
Kuld vægt ved standardisering, kg	15,8±3,7	15,8±2,9
Kuld størrelse ved fravæning, stk.	12,8±1,3	12,9±1,4
Daglig kuldtilvækst fra faring til fravæning, kg/dag	2,87±0,5	2,96±0,4
Samlet foderoptagelse, FEso	202,6±39,4	205,5±32,5
Rygspæktab i farestalden, mm.	4,1±2,3	3,3±2,2

Ved behandling 3 blev den daglige proteinforsyning øget med 19,4 % og lysinforsyningen blev øget med 8,9 %. Det skal bemærkes, at der blev etableret standardiserede kuld med meget små grise, derfor var kuld vægten 3-4 kg lavere ved standardisering end ved behandling 1 og 2. Numerisk var den daglige kuldtilvækst 90 g højere pr. dag, hvilket i praksis ville betyde, at fravæningsvægten ville stige med cirka 210 g pr. gris – det ville imidlertid have krævet mindst 570 kuld pr. gruppe, hvis denne forskel skulle have været statistisk sikker. Kuld størrelsen var numerisk 0,1 gris højere ved fravæning, når søerne fik hvede som tilskud..

Resultaterne i tabel 3-5 viste, at ingen af behandlingerne med ekstra foder fra to dage før faring til otte dage efter faring havde numerisk effekt på pattegrisenes diarréfrekvens eller på søernes faring (udtrykt ved antal dødfødte grise pr. kuld og fødselshjælp) eller mælkeydelse. Når man ser på numeriske effekter, så var det faktisk mere lovende at bruge hvede end det dyre smågrisefoder, mens den endnu dyrere løsning med kagemix, fiskemel og roepiller slet ikke havde effekt og derfor ikke kan anbefales. På baggrund af denne undersøgelse bør man holde sig til hvede-supplement eller mere simpelt at give mere diegivningsfoder, hvis ekstra manuelt arbejde ikke ønskes.

Konklusion

Der blev gennemført 192 fikserede kuld, hvor søerne i perioden fra indsættelse i farestalden til fravæning blev fodret med en normblanding, der var optimeret efter gældende norm for næringsstoffer til diegivende søer. Der blev gennemført 175 fikserede kuld, hvor den daglige

proteintildeling var øget i intervallet 19,4 til 38,4 % og den daglige lysintildeling var øget med i intervallet 8,9 til 46,7 % i perioden fra to dage før faring til tre dage efter faring. Fra tre dage efter faring var reduktionen i procent mindre, da foderstyrken med almindeligt diegivningsfoder fulgte foderkurven og blev hævet.

Afprøvningen blev gennemført i højtydende besætninger med et antal egen-fravænnede grise pr. kuld fra 12,8 til 13,2 og en kuldtilvækst varierende fra 2,85 til 3,11 kg pr. dag. Det er i denne type besætninger, hvor søernes mælkeydelse er høj, at soen burde kvittere for ekstra næringsstoffer, men der var ikke et entydigt billede i besætningerne. Dette hænger sammen med, at soens krop er en fantastisk god buffer for mangel eller overforsyning af næringsstoffer.

Der skal gennemføres flere og større undersøgelser for at komme med en præcis vejledning omkring fodersammensætning og foderstyrke for faring og i den første diegivningsuge til søer med høj mælkeydelse.

Referencer

[1]	Danielsen, V. (2003): Fodringsstrategier til diegivende søer. Grøn viden - Husdyrbrug nr. 33 Danmarks JordbrugsForskning.
[2]	Sørensen, G. (1995): Vådfoder efter tilnærmet ædelyst til diegivende søer. Meddelelse nr. 304, Landsudvalget for Svin.
[3]	Sørensen, G. (2005): Tørfoder efter ædelyst til diegivende søer. Meddelelse nr. 686, Landsudvalget for Svin.
[4]	Tybirk, P.; Sloth, N.M.; Kjeldsen, N.J.; Shooter, L. (2016): Normer for Næringsstoffer. 24. udgave, Videncenter for Svineproduktion.
[5]	Feyera, T. and Theil, P. (2017): Energy and lysine requirements and balances of sows during transition and lactation, Livestock Science
[6]	Pedersen, A.Ø.; Jensen, B.B. (2005): Nedbrydning af syntetiske aminosyrer ved fermentering af vådfoder. Erfaring nr. 0501, Landsudvalget for Svin.
[7]	Højgaard, C.K; Bruun, T.S.; Hansen, C.F. (2017): Ændring af aminosyreprofil sparer protein til diegivende søer. Meddelelse nr. 1110, SEGES Svineproduktion.

Deltagere

Specialtekniker: Mimi Lykke Mølgaard Eriksen, SEGES Svineproduktion

Afprøvning nr. 1477
Aktivitetsnr.:051-400870

//LISH//

Appendiks 1

Beskrivelse af besætningerne, som indgik i afprøvningen.

Besætning	A	B
Behandling	1 og 3	2
Antal årssøer	1150	750
Sundhedsstatus	Blå SPF+ Myc+Ap2	Blå SPF+ Myc + Ap12
Staldsystem		
Drægtighedsstald	ESF	ESF
Farestald	Delvist spaltegulv	Delvist spaltegulv
Fodring		
Fodertype	Hjemmeblandet	Hjemmeblandet
Fodringsanlæg	Skiold Vådfodring	Skiold Tørfodring

Appendiks 2

Besætning A

	Kontrol	Recept 1	Recept 3
Byg, %	21,5	16,7	-
Hvede, %	50,6	48,6	100
Afskallet sojaskrå, %	18,9	11,8	-
SoyPro	0,0	10,0	
Roepiller, %	3,0	0,0	-
Fedtkilde %	2,2	2,5	-
AF680000	0,0	6,9	
Mineralisk foderblanding ¹ , %	3,8	3,5	-

¹ Omfatter aminosyrer, makro- og mikromineraler, vitaminer og fytase

Planlagt og analyseret indhold af næringsstoffer i Kontrolfoder, Recept 1 og 3.

Foderblanding	Kontrol		Recept 1		Recept 3	
	Planlagt	Analyse	Planlagt	Analyse	Planlagt	Analyse
Antal analyser, stk.		6		3		2
Kemisk sammensætning						
Protein, % pr. kg TS	19,0	19,5	22,0	22,1	11,6	11,7
Lysin, g pr. kg TS	11,5	11,4	16,0	16,5	3,3	3,2
Methionin, g pr. kg TS	3,7	3,3	4,7	4,7	1,8	1,8
Treonin, g pr. kg TS	7,6	8,0	10,0	9,9	3,4	3,5
Fedt, % pr. kg TS	5,3	5,7	5,5	5,4	2,5	2,4
Aske, % pr. kg TS	6,7	5,3	6,5	6,5	1,8	1,9
Calcium, g pr. kg TS	11,5	8,3	9,8	9,7	0,4	0,5
Fosfor, g pr. kg TS	7,8	6,5	6,5	6,5	3,3	3,4
FEso pr. 100 kg TS	127,0	130,0	130,0	129,1	112,2	113
Beregnet næringsstofindhold						
Fordøjeligt protein, g pr. FEso	125,0	127,8	143,8	145,8	75,0	74,3
Fordøjeligt lysin, g pr. FEso	7,7	7,5	10,1	10,5	2,1	2,0

Besætning B

Sammensætning af kontrol + Recept 2.

	Kontrol	Recept 2
Byg, %	36,0	24,0
Hvede, %	36,0	45,7
Afskallet sojaskrå, %	18,0	10,0
Roepiller, %	3,0	4,0
Fiskemel, %	-	5,0
Kagemix, %	-	6,0
Fedtkilde %	3,2	1,5
Mineralsk foderblanding ¹ , %	3,8	3,8

¹ Omfatter aminosyrer, makro- og mikromineraler, vitaminer og fytase

Planlagt og analyseret indhold af næringsstoffer i Kontrolfoder og Recept 2.

Foderblanding	Kontrol		Recept 2	
	Planlagt	Analyseret	Planlagt	Analyseret
Antal analyser, stk.	5		5	
Kemisk sammensætning				
Protein, % pr. kg	16,1	16,5	15,8	15,5
Lysin, g pr. kg	10,0	9,6	10,4	9,9
Methionin, g pr. kg	3,2	2,9	3,7	3,2
Treonin, g pr. kg	6,5	6,4	6,6	6,1
Fedt, % pr. kg	5,3	5,1	4,6	5,4
Aske, % pr. kg	5,4	4,9	5,7	5,0
Calcium, g pr. kg	8,7	8,0	9,9	8,4
Fosfor, g pr. kg	5,5	5,1	6,3	5,4
FEso pr. 100 kg	109	109	110	113
Beregnet næringsstofindhold				
Fordøjeligt protein, g pr. FEso	125	127	122	117
Fordøjeligt lysin, g pr. FEso	7,7	7,4	8,0	7,5

Appendiks 3

Besætning A

Gruppe	Kontrol	Behandling 1	Kontrol	Behandling 3
Antal søer	83	52	60	58
Kuldnummer	2,7	2,8	3,0	3,0
Antal diegivningsdage	29,7	30,3	29,8	29,6
Fødselshjælp, % søer	3,6	5,8	5,0	1,7
Behandling mod MMA, % søer	16,9	13,5	30,0	25,9
Foderoptagelse, diegivningsfoder, FEso	212,8	212,8	202,6	205,5
Antal dage fra faring til diarréregistrering	3,61	3,40	3,32	2,95
Antal grise i kullet med diarréregistrering	1,2	1,3	2,1	1,7

Besætning B

Gruppe	Kontrol	Behandling 2
Antal søer	49	65
Kuldnummer	3,2	3,4
Antal diegivningsdage	25,6	25,9
Fødselshjælp, % søer	2,0	3,1
Behandling mod MMA, % søer	36,7	40,6
Antal dage fra faring til diarréregistrering	2,5	3,1
Antal grise i kullet med diarréregistrering	3,8	3,0

Tlf.: 33 39 45 00

svineproduktion@seges.dk

Ophavsretten tilhører SEGES. Informationerne fra denne hjemmeside må anvendes i anden sammenhæng med kildeangivelse.

Ansvar: Informationerne på denne side er af generel karakter og søger ikke at løse individuelle eller konkrete rådgivningsbehov.

SEGES er således i intet tilfælde ansvarlig for tab, direkte såvel som indirekte, som brugere måtte lide ved at anvende de indlagte informationer.